

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 leu.

Pe șase luni 12 leu. — Pe trei luni 6 leu.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Un sir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

La chestiunea instrucției publice

Am arătat în numărul din 30 Martie al ziarului nostru părerile exprimate de ministrul Vázsonyi, care pune în vedere, pe terenul instrucției publice, introducerea pe toată linia a învățământului public de stat. Școalele, a declarat ministrul, «trebuie statificate fără nici o excepție și fără a luă în seamă nici un fel de suscepțibilitate confesională».

Un puternic răsunet, la vorbele ministrului Vázsonyi, s'a produs în adunarea generală din anul curent (a sasezeci și patra) a societății Sf. Stefan. Cu acest prilej capul bisericii romano-catolice din Ungaria, primatul cardinal Csernoch, a deschis adunarea cu un mare discurs, în care se protestea că cu toată tăria împotriva statificării învățământului public din țară.

Din acest discurs, cercurile conducețoare din statul nostru ar putea să se convingă deplin despre însemnatatea uriașă a caracterului religios moral, ce-l are școala primară și secundară în clădirea viitorului fiecărui stat.

Primatele Csernoch și a început vorbirea zicând, că ideea păcii eterne și a instituției tribunalului internațional numai atunci se poate realiza, când se intemeiază pe principiile dreptului și ale moralității de eternă valoare. «Ar trebui negreșit luate măsuri pentru executarea, fie și cu puterea brachială, a judecătilor internaționale. Puterea executivă însă, fără sanctiune morală, n-ar asigura efectul sentențelor internaționale. Napoleon a zis odată lui Fontanes: «Stii, ce admir eu mai mult în lumea aceasta? Neputința forței de a organiza ceva temeinic. Sabia este

osândită, ca după un timp oarecare să cedeze spiritului».

Despre necesitatea împreună a confesiunilor, și despre apărarea școalei confesionale, capul bisericii romano-catolice din țara noastră a vorbit astfel:

«In vremea de acum, când răboiul universal ne supune la ne mai pomenite cercări, s'a adus la ordinea zilei largirea de drepturi. Când mintile omenești cercetează cu nervositate înfrigurată condițiile unui viitor mai bun, se încredință în amăgirile teoriilor efemere. De aceea toți factorii chemați au datoria, în interesul dezvoltării liniștite a statului și a păcii interne, să lămurească alegătorii și să-i pregătească de ajuns. De oarece

nici pregătirea cetățenească nu se poate îndeplini pe altă bază, decât pe fundamentalul solid al religiunii și moralității, de aceea avem trebuință mai întâi de activitatea, umăr la umăr, a tuturor confesiunilor religioase. Nu este iertat, în timpurile acestei primejdiașe, să aruncăm între confesiuni mărul discordiei. Mai degrabă să căutăm, în nobilă întrecere, a face cât mai des binele întru apărarea tradițiilor sfinte ale Ungariei milenare și întru îmbunătățirea sorții poporului, care a îndurat atât de mult. În mare Germanie, dela care atâtea lucruri putem să învățăm, am auzit tocmai acum, la jubileul de 400 de ani ai protestantismului, manifestările strălucite ale păcii confesionale și ale concordiei frătești în munca pentru scopuri sfinte comune. Aceasta să ne servească de pildă... Noi, catolicii, avem să propovădăm cu râvnă bunățelegere!

Dacă, în cadrul autonomiei catolice, vom ști desfășură mai cu efect

puterile de cultură ale bisericii noastre pe seama națiunii, această desfășurare de puteri nu se va îndrepăta împotriva altor confesiuni... În fața catolicilor se vor găsi numai aceia, cari voiesc să ruineze țara cu teorii destructive. Răboiul n'a produs nici un argument împotriva principiilor creștine, ci din contră, a dovedit în mod strălucit valoarea lor veșnică. Toate dorințele sănătoase deșteptate prin răboi, se pot împlini pe vechile temeuri morale, ba numai pe ele...

Să dupăce biserica știe, că în școalele sale crește și lucrează elementul, care se opune cu puterea cea mai mare în fața direcțiunilor destructive, ea își va apăra școalele cu toate forțele sale tocmai în interesul păcii interne și a puterii statului.

Prin statificarea generală, statul ungár ar aduce serviciul cel mai mare dușmanilor săi, pentru că ar respinge dela sine sprijinul acelora, cari clădesc patriotismul pe fundament mai adânc moral, decât statul însuși, și cari prin duhul școalelor proprii înrăuresc și duhul școalelor statului.

Indată ce prin desființarea școalelor confesionale se va infăptui tipul unitar al școalei de stat, va începe nu numai întrecerea nobilă, — și astfel va scădea nivelul școalei, — ci dușmanul va avea să înfrângă numai o fortăreață, și încă pe cea mai slabă — și totul este pierdut.

Interesul limbii naționale să nu amâgească pe nimeni. Cunoașterea limbii naționale este interes important și element prețios de consolidare pentru stat.

Dar limba nu este totul, și nu este singură ea de însemnatate în educația celățeanului unui stat. Trebuie să căștigăm sufletul, inima, pe seama sta-

tului ungar. Centrul tuturor sentimentelor este inima, prin urmare și ai sentimentelor de patriotism și naționalitate. In munca aceasta statul nu poate să ne întreacă. În patria aceasta trăesc și lucrează mulți cetățeni distinși, pe cari biserica î-a educat, poate în limba lor maternă, și i-a făcut maghiari credincioși pentru toată viața lor; și, durere, se găsesc mulți, în care influența școalei de stat se manifestă numai în faptul, că vestesc și în limba maghiară învățărurile lor contrare statului.

Școală de stat să se înființeze acolo, unde nu există școală bună și patriotică. Ar fi însă o greșală dintre cele mai mari, ca să nu zic nedreptate, a statifică școalele confesionale înfloritoare, care au organizare și plan de învățământ întocmai ca școalele de stat. Ar fi nu numai greșală, ci o slabire conștientă a statului, ... turburarea păcii interne, vătămarea sentimentelor celor mai sfinte».

Pentru a învederă și mai mult adevărul acestor gândiri, vom pune alătura lor câteva pasagii dintr-o remarcabilă cuvântare, rostită de curând, din partea contelui Iuliu Andrassy.

Premierul francez tagăduște.

Contele Czernin, în discursul său din 2 I. c., a susținut, că prim-ministrul francez, Clémenceau îl întrebăse cu puțin timp înainte de ofensiva dela vest, n'ar fi oare dispus a intra în tratative. Agenția Havas din 3 I. c. comunică declarația făcută de Clémenceau, care la auzul afirmațiunii ministrului nostru de externe exclamă: «Contele Czernin a mințit». La această se dă în 5 I. c. din Viena un comunicat oficial, în care se constată, că consilierul de legături, contele Nicolae Revertera, din

FOIȘOARA

Insemnările unui învățător

— Orfanii... —

De Const. Iencica.

Florian Opriș era numai de cinci ani, când i-a murit mama, iar tatăl său om fără căptări, își pierduse cu multă vreme înainte urma în lume. La etatea aceasta tragedia a fost lipsit, săracuțul, de toate măngăerile pline de grija ale mamei. Lăsat în voia sorții, — tovarăș nestatornic, — până să se ridice deasupra necazului a avut parte de tot felul de suferințe: foame, frig și haine slabe.

După ce însă munca brațelor sale a fost prețuită de unul și altul, a început să mai scape de griji. Ziua, când moș Gligor Dan, un fruntaș din sat, l-a băgat slugiță pe lângă casă, pentru ceva haine și mâncare, a fost pentru el începutul unei nouă vieți.

De aici înainte avea să fie pilda slujii credincioase, cinstite și harnice, care din zori și până în noapte lucră fără amânare, din toată inima, fiindu-i milă de tot ce este al stăpânului, ca de al său propriu.

Cu credință statornică a slujit doi-

sprezece ani încheiați, fără se aibă cu Moș Gligor nici o vorbă legănată, în ciuda multora, cari invidiau pe bătrân, că l-a bătut norocul, căci de când s'a aciuise Florian, toate lucrurile-i mergeau în plin.

Vremea aceasta pentru el a trecut ca o părere; dar adeseori earna, în ceasurile de seara, când stătea la vatră și urmărea flacările ce jucau în vîlvătaie, se gândeau, până când s'o ducă el aşă, supus la altul, care la urma urmei, te preluiește și te iubește numai în schimbul muncei ce-i aduci în fiecare zi, măcinându-ți puterea tinereții.

În prada acestor gânduri, se lăsa furat de dorul, de a sta într-o bună zi la vatră lui, alături de o soție, care să-l iubească ca pe un frate. În ochi primi o strălucire deosebită, iar în tot timpul o căldură nespus de dulce, căci înainte-i răsări chipul blond al Anicuței, o fată săracă, care lucra adeseori la curtea lui Moș Gligor. Din zi în zi, icoana acestei fete, care era cuminte și cu vorba așezată, nu ca altele, se furișa tot mai mult în inima lui Florian, făcându-l abătut, lipsit de viciozitatea de altădată.

Din incursiunea aceasta l-a scos Moș Gligor, care se pricepea lucru mare la astfel de boale.

— Da ce, voinice, ți-ai pierdut inima și nu știi unde s'o află?

— Inima este la mine, moșule, răspunse flăcăul cu gura jumătate.

— Adevărat, numai căt doi ochi negri o stăpânesc.

Cam codindu-se, flăcăul, și-a spus păsul. Bătrânul i-a răspuns scurt:

— De, mă băiete, dacă-ți place.

Dar cui nu i-ar fi plăcut ochii aia mari, negri, adânci, — două ferestre cu unui suflet bun, — cui nu i-ar fi plăcut părul negru-mătăsos ce se lăsa în unde, cine, văzându-o, și mai ales ascultându-i vorba cuminte și așezată, s'ar fi putut stăpâni fără să nu scoată un oftat deosebit și să nu zică: Fata aceasta stai s'o bei într-o lingură de apă!

Deși săraci amândoi, dar prin înțelegere și hărnicie, aveau să-și croiască calea ce duce la grădina veșnică înflorită a fericirii.

Cu multă trudă și-a ridicat Florian, pe cele câteva prăjini de pământ, ce i le dăruise Moș Gligor, un mic adăpost. După ce s'a văzut românul cu cuibșorul lui, a început să răsuflă mai ușurat. Se poate o fericire mai mare decât să știi, că ai căsuța ta, fie căt de mică, unde să te aduni cu toți ai tăi, cel puțin seara, la masa ta.

Alătura de brațul vânjos al lui Florian a muncit mâna pricepută a Anicuței,

și aceasta ni-o spun păreții albi ca spuma laptelui, ferestre cu chenarul boit cu vânăt, încărcate de mușcate, care sănt de toată frumusețea, și care atrag privirea tuturor ce trec la «fântâna satului».

(Va urma)

În noapte

— De Ioan Berghia —

Satul doarne 'n sinul nopții.

Nicăieri nici o mișcare.

Doar undeva 'nr'o grădină

Latr'un câne 'n gură mare.

Luna trece peste șura
Cumâtrului Nicolae,
și de-o dragoste ascunsă
Râde fața ei bălae.

Cântec vechi din vremi bătrâne
Intr'un cap de sat răsună,
Pe-un cal murg se duce 'n codru
Un haiduc în voie bună...

Intr'o poartă-și spun într'una
Soapte-o tineră pârche.
De doi ani întregi le este
Tot tristă povestea veche.

încredințarea ministrului de externe a avut mai multe intrevederi în Elveția cu omul de încredere al lui Clémenceau, contele Armand, dela ministerul francez de răsboi, și au desbătut cheștiunea: pe ce temei ar putea reprezentanții acestor miniștri să discute asupra păcii generale. Conte Revertera în urma însărcinării ministrului de externe a comunicat contelui Armand, în ultimele zile din Februarie, că ministrul contele Czernin este gata la un schimb de păreri cu un reprezentant al Franței și crede că nu fără rezultat, dacă Franța renunță la gândul de cucerire a Alsăciei și Lorenei. Contelui Revertera i s-a răspuns în numele lui Clémenceau, că acesta nu se afă în situația de a renunța la anexiune, așa că o intrevadere între reprezentanții celor două puteri este socotită, și de o parte, și de alta, deocamdată *fără scop*.

Germanii și pacea dela București. Presa din Germania nu este deplin mulțumită cu pacea încheiată la București. În deosebi nu-i vine la socoteală imprejurarea, că *regele Ferdinand rămâne și mai departe în scaun*.

Este lucru știut, că politicianii români conservatori de sub șefia lui Petre Carp au cerut stăruitor detronarea regelui Ferdinand Marghiloman și încercat totul pentru salvarea dinastiei și, așa se vede, a izbutit să biruească rezistența ce se arătașe la început din partea lui Kühlmann și Czernin.

Vossische Zeitung scrie, că rămânește în scaun și regelui Ferdinand este o invingere câștigată de Austro-Ungaria, și că ministrul de externe Czernin și-a schimbat politică, după ce încredințarea monarhului Carol a vizitat pe regale Ferdinand. Nu se poate nega, zice numitul ziar, că în ceeace privete desvoltarea viitoare a României, interesele germane se deosebesc de interesele austro ungare.

Situatia rusească. Conform hotărârilor luate de stăpânirea dela Petrograd, demobilizarea tuturor armelor rusești, care au participat la răsboiul împotriva Germaniei, trebuie să se sfărsească cu ziua de Vineri, în 12 April 1918.

Cenzurarea rațiociniilor parohiilor

In articolul apărut în Telegraful Român Nr. 29 din 1918 sub titlul «Socotelile bisericești» s'a pus în discuție un obiect însemnat în administrația bisericească.

Autorul, în amintitul articol, ne spune, că motivele care ni se par impiedicătoare la aducerea în rândul său a socotelilor bisericești, sănătate mai ales două: Lipsa de controlă corăspunzătoare, și forma greoaie de compunere a rațiociniilor.

In ce privește controla rațiociniilor, autorul zice, că exactoratul, ori căt de hamic, nu este în stare a cenzura fundamental rațiociniile pentru arhidieceza întreagă, din cauză că nu dispune de cunoașterea raporturilor locale din parohiile arhidiecezei, și că un rațiocinu se poate exact și fundamental cenzura numai în fața locului.

Pentru cenzurarea rațiociniilor tractuale s'ar cere, ca pe lângă protopop să se institue căte un comisar permanent din preoțimea tractuală, care în fața comitetului convocat în acest obiect, să examineze de nou rațiocinul trecut prin cenzura comitetului și a sinodului, să se convingă, dacă clauzurile de cenzurare ale comitetului și ale sinodului induse pe înseși blanchetele rațiociniale corespund stării faptice, să constate lipsele și cauzele lor și să dea instrucții. Cele constatațe și întreprinse le-ar cuprinde în clauzula făcută asemenea pe blancheta rațiocinului, făcând despre cele aflate raport oficiului protopopesc.

Cu privire la forma greoaie de compunere a rațiociniilor autorul afirmă că multe rațiocinii stau la oficiul parohial gata, dar nu se pot înainta la locurile competente, căci trebuie scrise în mai multe exemplare, și că forma de compunere a rațiociniilor s'ar putea face mai simplă și mai practică. Ra-

țiocinu ar consta din budget, jurnal de cassă și carte de evidență.

Referitor la afirmația, că «exactoratul nu este în stare a cenzura fundamental rațiociniile din cauză, că nu dispune de cunoașterea raporturilor locale, și că un rațiocinu se poate exact și fundamental cenzura numai în fața locului» observă, că nu mi se pare intemeiată. Cenzurarea se poate bine face și fără cunoașterea raporturilor locale.

Cu raport la instituirea comisarului permanent din preoțimea tractuală, care să examineze de nou rațiociniile trecute prin cenzura comitetului și a sinodului în fața comitetului, convocat în acest scop, ar fi, cred, o muncă zadarnică, și ar pricinui parohiilor cheltuieli de prisos.

Mai ducătoare la scop este execuțarea strictă a §§-ilor 10, 11, 13—16, 19, 20 din Regulamentul despre administrarea și controla averei parohiilor și protopresbiterelor, din 1901 și a punctelor 5, 6, 10, 11, 15, 16, 18, 21, 23 din Instrucțiunea pentru toate oficiile și epitropiile parohiale din arhidiecea Transilvaniei nr. 3796 Epitr. 1901.

Pentruca parohul să-și poată împlini datorința de controlor al averei parohiale, impusă prin §-ul 10 al regulamentului, ar fi de dorit, ca Preaveneratul Consistor Arhidiecean să facă pașii necesari, la congresul național bisericesc, care să decreteze, că document valabil poate fi numai chitanță vidimată de paroh și provăzută cu sigilul parohial, și că epitropia nu poate da bani din cassa bisericii fără stirea și încuviințarea parohului.

Privitor la forma greoaie de compunere a rațiociniilor, s'ar putea face mai simplă și mai practică prin omisiunea blanchetei rațiocinului, dar nu în modul arătat de autorul articoului amintit, căci prin introducerea cărții de evidență n'am făcut altceva, decât am regresat la «Regulamentul pentru administrarea și controla averilor bisericești din arhidiecea gr. or. română a Transilvaniei» nr. 66 din 1880.

Observările acestea am aflat de bine să le fac în discuția asupra purtării socotelilor bisericești.

Bucur Busdugan,
preot ort. rom.

Discursul contelui Czernin

In numărul precedent al ziarului nostru am publicat, în resumă, marele discurs al ministrului de externe Czernin, tînuit în fața membrilor consiliului comunal din Viena.

Din acest discurs, care înfățează tabloul situației internaționale de astăzi, mai publicăm următoarele:

Incheindu-se pacea cu România, — zice contele Czernin, — răsboiul e terminat la răsărit. Trei păci sunt legate: cu Petrograd, cu Ucraina și cu România.

Voiesc mai întâi să revin la declaratiile președintelui Statelor Unite, că răspuns la discursul ce l-am tînuit în 24 Ianuarie în delegația austriacă. În unele părți vorbările lui Wilson sunt privite ca încercare de a provoca o ruptură între Viena și Berlin.

Eu nu cred aceasta. Wilson e tot așa de puțin în stare să-și închipui deosebi noi, că am fi în stare să comitem un act necinstit, cum nici noi nu ne închipuim de dânsul că ar fi în stare să facă așa ceva.

Repet, că cele patru puncte ale președintelui Statelor Unite, sănătatea potrivită pentru a intra în discuția păcii generale. Rămâne, să vedem dacă Wilson va să căștige pe toți aliații săi pentru aspirațiile sale. Dîmnezeu îmi este martor, că am încercat totul ce a fost cu puțință, pentru a împiedeca ofensiva aceasta nouă. Întelegeră însă n'a voit.

Grozava încăierare în apus s'a și început. Trupe austro-ungare și germane luptă umăr la umăr. Tot așa precum am luptat în comun în Rusia, România, Sârbia și Italia. Luptăm uniți pentru apărarea austro Ungariei și Germaniei. Oştirile noastre

vor dovedi Întelegerii, că aspirațiile franceze și italiene, la ținuturile noastre, sănătatea — care se vor răsuna cumplit. Nu jertfim interesele Germaniei, precum nici Germania nu ne-a lăsat fără ajutor. Nu luptăm pentru scopuri imperialiste, anexioniste, nici austro-ungare, nici germane.

Prin tratativele de pace cu Rusia, s'a făcut prima ruptură în voința de pace a dușmanilor noștri. Ideea de pace și-a croit drumul. Am recunoscut întâi separarea Ucrainei de imperiul rusesc, și am folosit pentru scopul nostru situația favorabilă ce s'a produs încheiând cu Ucraina pacea dorită de ea. Aceasta a dus la pacea cu Petrograd, — și astfel România a fost atât de izolată, încât a trebuit de asemenea să încheie pace.

Ocroțirea navigațiunii comerciale pe cursul inferior al Dunării, precum și siguranța portilor de fier, vor fi garantate până la înălțimile dela Turnu-Severin, prin luarea în arândă de 1000 lei pe an, astă pe 30 de ani, a sănătierelor navale (fabriile de vapoare) prețioase din acest oraș, precum și a dărei de pământ între sănături și noua granită, și în sfârșit prin dobândirea dreptului de arândă asupra insulelor Ostrovu-mare, Corbu și Simeanu.

Prin strămutarea graniței în ținutul minelor de cărbuni dela Petroșeni, la mai multă kilometer spre sud, care aduce pasul Surduc și punctul dominant Lainie în stăpânirea noastră, ținutul de mine de cărbuni apare mai bine asigurat.

Sibiul și Făgărașul capătă o nouă graniță de siguranță în 15 și 18 klm. La toate trecătorile de însemnatate, la Predeal, Buzău, Ghimeș, Bicaz și Tulgheș noua graniță a fost întrată strămutată pe pământul românesc, pe că reclamă considerațiile militare.

Colțul celor trei țări, ne revine în întregime, prin care capătăm legături mai asigurate între Ungaria și Bucovina.

Intr'un moment, unde ne năzuim cu succes să legăm nouă raporturi amicale, nu voiesc să deschid râni vechi, dar fiecare din dv. cunoaște istoria isbucnirii răsboiului român, și va admite că a fost datoria mea să apăr popoarele monarhiei contra năvălirilor de tot felul în viitor.

E lucru de sine înțeles, că la încheierea păcii cu România vom griji, ca interesele noastre în chestia bucatelor, aprovisionarea cu mijloace de trai și cu petrol să fie pe deplin considerate.

Asemenea vom purta grija ca biserică catolică și școlile noastre din România să se bucur de protecția statului, și vom rezolva chestia izraelită. Evreii vor fi cetăteni ai statului egal îndreptățiti în România.

Propaganda iridentistă care a făcut atâtă rău în Ungaria, va fi zădărnicită prin anume măsuri, și în fine vom avea în vedere, ca concetăjenii noștri numeroși cari în mod nevinovat au suferit atâtă nedreptate prin răsboi, să fie despăgubiți.

Prinț'o nouă convenție comercială și prinț'o regulare a chestiilor de cale ferată și navigație ne apărăm interesele noastre din România.

Toate tratatele de pace după încheierea lor definitivă vor fi date publicitate. Viitorul României e la răsărit. Ținuturi înținute ale Basarabiei sănătate de români, cari doresc o strânsă alipire cu România. Nu vom fi contra să fim prevenitori față de aceste tendențe ce vin din Basarabia. Voiesc, că rânilor făcute României de răsboi să se vindece. Cred, că România în interesul său va urma o politică de a crea raporturi de bună vecinătate.

Actualul minister român, care a fost totdeauna pentru o alianță cu puterile centrale nu și-a schimbat vederile în această privință.

La încheierea păcii cu Ucraina și cu România am avut în vedere: a asigura aprovisionarea monarhiei cu mijloace de trai. Știți că Ucraina nu-a garantat furnizarea întregului ei prisos de produse agricole. Indată tratativele cu guvernul ucrain în această chestie vor fi terminate, vor începe să seosească transporturile de alimente din Ucraina. Până acum au sosit în Austria 30 vagoane de cereale și păstăioase din Ucraina. Alte 600 vagoane de diferite mijloace de trai stau gata în Ucraina de a pleca spre Austro-Ungaria. Ucraina să obligat să ne furnizeze cel puțin un milion de tone cereale. Pacea cu România va înlesni și mai mult acest transport din Ucraina, pe Duuare și pe mare, prin Odessa.

Din România primim, în afară de recolta din anul trecut, încă peste 70,000 tone porumb. Viitoarea recoltă a României, al cărei prisos va fi împărțit în părți egale, între noi și Germania, va aduce monarhiei un plus de 400,000 tone cereale și păstăioase.

De altfel România ne dă de pe acum un contingent de 300,000 oi și 100,000 porci. Cum vedeti, s'a făcut totul ca din pacea încheiată la răsărit, să dobândim din teritoriile deschise tot ce se poate dobândi.

In Sârbia dorința de pace este mare; dar țara aceasta este împiedecată de Întelegeri, să facă pace. Bulgaria trebuie să capete anumite ținuturi, locuite de bulgari. Dar nu voim să nimicim Sârbia. Voim să dăm posibilitatea de a se desvolta. Vom saluta o alianță economică mai strânsă a Sârbiei cu noi. Vom ca raporturile viitoare ale Sârbiei și Muntenegrului să nu fie influențate de motive nepretinente.

Dușmanii după ce au fost cuceriti militare, trebuie să fie cuceriti și din punctul de vedere moral. Atunci biruința este desăvârșită. Aici *diplomatica* trebuie să întregească munca armatei.

Regret, că în ultimele săptămâni și luni s'a vorbit și făcut în Austria multe lucruri, cari nefindoișo prelungesc răsboiul. Aspirația la o pace cu orce preț, este fără înțeles, fiindcă dă mereu hrana nouă spiritului de atac dușman. Dorința de pace a masselor e lucru fresc și e apariție generală.

Altă grupă a celor ce prelungesc răsboiul este a anexioniștilor. El amână pacea, dar nu o pot împiedica.

Capitolul ultim al marii drame începe. Istericii păcii, întocmai ca anexioniști, duc la același rezultat: ajăta dușmanul la o nouă rezistență. Și de sigur, că ambele grupări cred, că tactica lor duce la pacea dorită.

A treia grupă, care prelungesc răsboiul, se formează din unii conducători politici din Austria. Nădejdea dușmanilor se intemeiază și pe stările noastre interne.

Eram aproape să intrăm în tratative cu puterile apuse. Dar deodată împrejurările s-au schimbat. Cum sănătem informații, Întelegera a hotărât, că e mai bine să aştepte, căci evenimentele politice și parlamentare dela noi, o îndreptățesc să spere că monarhia va fi în curând desarmată fără apărare. Ce ironie! Frații și fiile noștri luptă ca leii pe câmpul de bătăie. Milioane de bărbăți și femei în lăuntrul țării poartă soarta lor, și avem anumiți conducători ai poporului, deputați, cari fac intrigă contra alianței cu Germania, redacțează rezoluții, care nu au nimic comun cu ideea de stat, nu au nici un cuvânt de osândă pentru trupele cehe, care în mod criminal au luptat contra patriei lor proprii și contra fraților lor de arme, voind să rupă părți din statul ungar, și sub protecția imunității sănătății la discursuri.

Cehul Mazarik nu e singurul în felul său, există Masarici și în lăuntrul monarhiei. Despre aceste cazuri aș fi dorit să vorbesc în delegații, dar nu pot să aștept până atunci: opinia publică să știe cine sănătății, cari mai ales lungesc răsboiul.

Nu ridic învinuiri generale. Poporul ceh, luat în întregimea lui, judecă în mod leal; știu că sănătății conducători cehi, al căror patriotism austriac este curat. Dar acuz pe acei conducători, cari printre victorie a Întelegerii voiesc să termine răsboiul și să-și ajungă scopul.

Vom învinge și aceste greutăți. Apelez la aceia, cari voiesc un sfârșit că mai repede, mai onorabil al răsboiului, să se unească în luptă contra trădătorilor de patrie.

Nimenea nu zice, că constituția austriacă nu ar trebui îmbunătățită. Guvernul austriac este dispus ca împreună cu cei alături factori în cadrul să revizuiască constituția. Dar acei cari nădăduiesc biruința Întelegerii și prin ea ajungerea scopurilor politice, fac trădare de patrie: această trădare este ultima nădejde de prelungire a răsboiului din partea dușmanilor noștri.

Inlăturând acest venin, ne apropiem, de pacea onorabilă, mai curând, decât ar crede lumea.

Stirile zilei

Distinctii militare. Maiestatea Sa a acordat mareșalilor Kövess și Böhm-Ermolli crucea mare a ordinului sfântul Stefan.

Prisonierii din Rusia. Ostașii noștri, căzuți în captivitatea Rusiei, se vor întoarce în curând acasă. Un încrezător al societății Crucea Roșie Ungară a plecat la Crasnoiarsc, în cel mai mare lagăr rusesc de prisonieri, să mijlocească înapoiarea prisonierilor. Primul transport se va alcătuia numai din soldați trecuți de 41 de ani. După dânsii urmează soldații insuși și cu familie. Și numai după aceștia vin la rând fiicele. Transportarea va să zică poate să dureze câteva luni.

fleșire văduvei regine *Olga*, mamei regelui Constantin, apanajul de 300.000 de franci. Se știe, că văduva regină Olga este mare ducesa rusească.

Distinctie. Di *Aurel Păcală*, major în regimentul de infanterie Nr. 5, este distins prin conferirea ordinului Coroana de fier. În luptele dela începutul răsboiu lui căzut grav rănit în captivitate rusească, de unde s'a întors cu prilejul schimbului de invalizi.

Nou comite suprem. Majestatea Sa a numit comite suprem al comitatului Făgăraș pe dl *Gheorghe Lengyel*.

Predarea obiectelor de metal. Dela magistratul orașului Sibiu: Obiectele de metal, pentru scopuri de răsboi, sănt a se predă neapărat până Marți în 9 April n., înainte și după amează, la magistrat, în Strada Măcelarilor nr. 4 Contravenienții se pedepsesc cu arest și amendă.

Bănci germane în București. Banca germană și banca Dresda au primit invocare de a înființa în București filiale, care se vor ocupa cu tot felul de afaceri financiare.

Fundațune de trei milioane. Societatea de consum *Hangya* din Budapesta, împlinind 20 ani de existență, a făcut o fundațune de 3 milioane coroane în scopul unei producții mai mari economice a țării.

Mersul răsboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapestă, 5 April. (Of.) În Veneția la sud de Ponta Seca am respins o înaintare nocturnă a italienilor.

In Albania și la Tevel s-au zădărnicit întreprinderile dușmanului îndreptate împotriva liniilor noastre de asigurare.

Budapestă, 6 April. (Of.) Activitatea răsboinică pe frontul italian earăsă s'a potolit.

Budapestă, 7 April. (Of.) În Italia nici un eveniment deosebit.

Şeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 5 April. (Marele cartier general.) Frontul *vestic*: La sud de Somme și de ambele laturi de Moreuil am atacat ieri și am aruncat dușmanul din pozițiile sale tari. Rezerve engleze și franceze au pornit în contra trupelor noastre, dar năvala lor s'a prăbușit în focul nostru. După luptă aspră, am luat localitatea Hamel între Somme și valea Luce, precum și părțile de pădure la nordost și sudost de Villers-Bretoneux, iar pe malul vestic al Avrei: Castell și Mailly. Dușmanul a opus pe tot frontul contraatac desesperat, și în urmare pierderile sale sângeroase sănt neobișnuite de grele. Am făcut câteva mii de prizonieri.

După numărătoarea întreagă, la armata generalului Hutier s'a urcat numărul prizonierilor, căzuți în captivitatea noastră în zilele dintre 21 și 28 Martie, la cifra de 51,280, tunurile cucerite sănt 729. Numărul total al prizonierilor este peste 90 de mii, cu mai mult de 1300 de tunuri cucerite.

Ca răsplată pentru bombardarea continuă a Laonului am deschis focul asupra Reimsului. Înaintările noastre în Champagne și pe malul răsăritean al Meusei

au dat ca rezultat mai mulți prizonieri. Folcul puternic de artillerie înaintea Verdunului a rămas viu și în cursul nopții.

In Ucraina de răsărit, pe linia Poltava—Constantinograd, am capturat dela oștiri dușmane 28 vagoane încărcate cu puști franțuzești și muniție și peste un milion de gloante de tun. Trupele noastre, care înaintează în Valea Niprului, au cunoscut în luptă orașul Iecaterinoslav.

Frontul din Asia: Trupe germane împreună cu puterile turcești, înț'o luptă de mai multe zile au respins spre Iordan brigada engleză de infanterie și cavalerie, care trecând Iordanul înaintaseră peste Essalt în direcție către Arman.

Berlin, 6 April. (Marele cartier general.) Frontul *estic*: Întreprinderile locale la sud de Hebuterne au dat ca rezultat mai mulți prizonieri și capturarea de numeroase mitraliere. Înaintarea englezilor la Jousieux s'a zădărnicit. Pe malul vestic al Ancrei am largit prin atac poziția noastră de ambele laturi dela Albert. La sud de Somme s'au dat focuri vii de tunuri și lupte mai mici de infanterie. Am bombardat instalațiile căii ferate dela Amiens. Intre Moreuil și Montdidier francezii, atât pe front larg, au încercat să ne smulgă teritorul dobândit în 4 April. Atacurile acesta s'au zădărnicit cu pierderile cele mai grele pentru dușman. Montdidier stă sub foc francez. Înaintea Verdunului a crescut puterea activității răsboinice.

Pe celelalte fronturi nu sănt nouăți.

Ludendorff.

Telegrama din 7 April a marelui cartier general german vestește atacuri puternice, în masă dese din partea englezilor și francezilor. Toate atacurile acesta s'au prăbușit în focul germanilor. Lupte, reușite pentru aceștia, se dău și la Oise, unde au făcut în ziua aceasta 1400 de prizonieri.

mă vei junghia, ce folos vei avea de mine? Că iată că sănt de mititea, încă că nu-ți vei sătura pântecele de carne mea. Iar de mă vei slobozi din laț, eu îți voi da trei învățături, care, dacă le vei păzi, foarte își vor fi de folos în toate zilele vieții tale.

Acel om se miră de niște cuvinte ca acestea, și zice că, de va auzi niscuri învățături nouă de la dânsa, el o va slobozi.

Deci privighetoarea se întoarce către dânsul și zise: «Omul, la nimic la ce nu vei putea apuca, să nu te întinzi, și de lucrurile cele ce au trecut să nu te căiești, și minciunile nici odată să nu le crezi. Aceste trei învățături să le păzești, și-ți vor fi de mare lipsă.

Și se miră acel om de acele cuvinte ale ei, înțelepte și tocmite, și o slobozi din laț, și o lăsă să se ducă.

Iar acea privighetoare, vrând să vază acel om folositu-să ceva din învățăturile ei sau nu, începu să sbura în slavă și a zise: O, căt e de rău omul fără de sfat și fără de chibzuial! O omule, cătă avu-

tie pierduși tu astăzi, că în mațele mele este un mărgăritar mai mare decât oul de zgrițor!

Iar acel vânător, dacă auză așa, se întristă foarte, și-i pără râu căci o a slobodit pe acea privighetoare, și iar se nevoia să o prindă, și-i zise: «Vino în casa mea și te voi ospăta bine, și te voi slobozi iarăși!» Iar privighetoarea zise către dânsul: «Acum eu te cunoscu că n'ai nici o minte, și că ești fără de nici o chibzuială și nebun! Că, iată, îi-am zis și te-am învățat cu dragoste și cu nevoie, și le-am ascultat, dar nici o folosință dintr'însele n'ai căștigat, că eu îi-am zis: de lucrurile ce au trecut să nu te căiești, iar, căci am scăpat eu din mâinile tale, și te-i pare râu, și te căiești pentru lucru ce a trecut. Si îi-am mai zis: la ce lucru nu vei putea primi, să nu te întinzi, și nu vezi că eu zbor prin văzduh. Si încă îi-am grăbit: minciunile niciodată să nu le crezi, iar tu iată că crezui să fie în mațele mele un mărgăritar mai mare decât trupul meu, și n'ai chibzuit să vezi că nici eu cu totul nu sănt căt oul de zgrițor, dar mărgăritarul atâtă de mare cum ar fi încăput în mațele mele?»

Drept aceea, nu se cade nimului să se mănie îndată și să facă râu, iar mai ales Impăratului și Domnului, și celor puternici.

Că zice Scriptura: «Ceasul măniei Lui este cădere». Ci nici să te grăbești și să te nevoiești a crede minciunile în loc de lucruri adevărate, până nu se vor adevăra cuvintele și lucrurile cu arătare credincioasă. Iar, de te vei îspăti să-ți întinzi dreapta ta mai sus decât unde îi-a dat Dumnezeu, cela ce biruiește pe cei vii și pe cei morți, cu adevărat te vei că și nu-ți va fi acea căială nici de un folos.

Pentru aceea, toate lucrurile tale să le faci cu sfat și cu socoteală, după cuvântul lui Dumnezeu, și de aici nu te vei că de lucrurile cele ce au trecut.

Iosaf întrebă pe Varlaam și zise: «Dar cum se va păzi neștine, după botez, curat de toate păcatele, de vreme ce au pocăință după ce greșesc? Că mie îmi pare mulți să nu se îndrepteze, ci să fie în multe griji, și dureri și plângeri, cu toate că eu aş pofti să dobândeșc calea aceea cu care aş putea porunciile lui Dumnezeu să le păzesc și să nu mă deslipesc de dânsel, și, dacă mi se vor ierta lucrurile cele rele ce am făcut mai dinainte, deci să nu mai mănuju pe Sfântul și Dumnezeul meu cel dulce».

Iar Varlaam zise: «O, cinstite Impărat, bine zici, și mi plăcă cuvintele tale! Iar este un lucru cu anevoie a ședea cineva lângă foc și să nu se prigorească; și, iarăși, nu este lesne a se incurca cineva cu lucrurile și cu grijile lumii și să viețuiască în bogăție și în ospețe, și apoi să poată umbla în poruncile lui Dumnezeu și să se păzească să fie curat de acestea».

Că așa a zis Dumnezeu: «Nimeni nu va putea slui la doi Domni, că, sau va iubi pe unul, iar pe altul va ură, sau de unul va asculta, iar pe altul va începe a nu-l băga în seamă; că nu va putea nimeni să slujească și lui Dumnezeu și Mamonului».

Scrie și Ioan, ucenicul cel iubit, care este ucenic și teolog, și zice: «Nu iubă lumea, nici cele ce sănt în lume, că cel ce iubește lumea nu este dragostea Tatălui intr'însul, că tot ce este în lume, poftă trupească este, și desfățare ochilor, și trufia vieții nu este dela Tatăl, ci din lumea acestea este și va trece lumea aceasta și pofta ei, iar cel ce va face voia lui Dumnezeu, acela va trăi în veci».

Aceasta auzind purtătorii de Dumnezeu, părinții noștri cei sufletești, și principând că se cade cu multe nevoi și întrăsiuni a între în Imperiul cerului, său nevoit a se păzi după botez, car și-ai păzit curația curată și nestricată.

Iar unii dintr'însii său învrednică de său botezat și a două oară, botezatul său cu sângele lor în vremea muncilor cându-i muncia, că și aceasta încă se cheme botez, și este foarte botez cinstit și proslăvit, că de aici nu se mai spucă acest botez de a două oară cu cugete rele și păcătoase, că și Dumnezeu îl luă într-o bucurie, și încipi și-i zise botez. Deci deatunci fură lui asemenea și încipi și întai ai Săi apostoli și ucenici.

După aceasta ceata sănților Mucenici, cari său dat spre muncă în vremile Imperiilor celor muncitori și slujitorii de idoli, de cari său muncit, și și-au vărsat sângele pentru numele lui Hristos, și au răbdat pentru Dânsul toate felurile de munci, — că au fost dați leilor și altor fiare cumplite, și băgați în foc, și tăiați de sabie, iar ei tot mărturisau mărturie bună și și-ai păzit credința. Pentru aceea li s'a plătit cu dreptate, și au dobândit cinstre dreaptă, și acum sănt locuitori cu îngerii, și atâta străluciră bunățăilor, căt se întinse

vestea lor în toată lumea, și cuvintele lor ajunseră de lumină și îndreptără toate marginile pământului.

Si s'a umplut toate bisericile de sfintirea lor, iar pe draci cu totul îi gonește, și celor ce sănt bolnavi de boile cele fără de leac, dacă se ating de dânsii li dau leac și vindecare. Si este pentru dânsii poveste multă și lungă, care va vrea să spue cinstile lor lucruri.

Economie

Stârpirea insectelor stricăcioase.

Conform orânduelilor din art. de lege 12 din 1894 despre agricultură și despre poliția de câmp, aducem spre știre tuturor și spre în toamnă urmăre, că fiecare proprietar de pământ este îndatorat:

1. Să curețe înainte de a da pomii în muguri, *dar cel mai târziu până la sfârșitul lui Martie*, de omidele stricăcioase, adecă de cuburile lor și de ouăle de fluturi, toți pomii și tușele din intravilane, din vii, din grădinile de pomi și de vereturi (zarzavuri). Omidele, cuburile și ouăle de fluturi, adunate au să se ardă și să se nimicească în mod potrivit; tot astfel se va urma și cu omidele stricăcioase, care se vor ivi mai târziu și cu gândacii de Mai, care se ivesc în masă.

2. Să bage de seamă mereu-mereu la merii și altoi din grădini, din vii, din câmp și livezi și dacă astfel de scoarță trunchiului, sau pe ramuri, *scame albe lănoase*, mai mari sau mai mici, va să zică astfel de semne, care arată că pe pom se găsește așa zisul *păduche de sânge*, despre acest lucru se înștiințeze fără zăbavă magistratul, adecă pe mai mari poliție de câmp, ca să se poată lua înaintă măsurile de stârpire.

3. Să stârpească toate *cuiburile de vespi*, ce le va găsi pe teritoriul său.

4. Să facă înătărată arătare, dacă pe teritorul orașului s'au ivit: musca columbace, gândacul de răsaduri, lăcusta marocană sau italiană, vernele de grâu, muștele de Hessa, rocoina și altele.

Ducerea la înăpere a acestor orândueli se controlează cu cea mai mare rigore (strictă) și băgându-se de seamă, că ele au fost nesocotite, *stârpirea acestor insecte se va face din oficiu pe cheltuiala proprietarilor*, care vor mai fi și pedepsiți în înțelesul §-ului 95, lit. k. al legii amintite, cu sume de bani până la 100 cor., sau cu închisoare cordăpunzătoare.

In înțelesul orânduelilor primului funcționar din comitat proprietar de pământ se îndatorează să stârpească fără amânare, *dar cel mai târziu până la mijlocul lui Martie*, omidele, și aceasta și pentru cuvântul, că după părere celor pricepuți omidele fac sticăciune încă de pe la sfârșitul lui Martie pomilor, și această stricăciune se răspândește atât de repede încât numai cu îndepărțarea cuburilor rămase pe pom nu se ajunge înținta dorită.

Punem la înțima tuturor proprietarilor noștri de pretudindene aceste orândueli.

Sibiu, 17 Martie 1918.

Comitetul central al Reuniuni române agricole sibiene.

Pant. Lucuța,

Victor Tordășianu
secretar.

Cărți și reviste

Dicționar maghiar-român și român-maghiar. A apărut zilele acestea, în editura Francisc Schenk din Budapesta, dicționar maghiar-român și român-maghiar întocmit de dl dr. Gheorghe Alexici, profesor la Academia orientală de comerț din Budapesta. Cartea aceasta de 144 pagini, legată în carton, costă 1 cor. 80 fileri și se poate comanda dela autor, în total cu 1 cor. 90 fileri.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Marți și Miercuri în 9 și 10 April: *Altefa Sa valsează* (Hoheit tanzt Walzer), operetă în 3 acte, de Leo Ascher.

Incepul la: 7^{1/2} ore seara.

Teatrul cinematograf. Apollo. Strada Schewis. Directoră: D-na Emilia Tóth. Marți și Miercuri în 9 și 10 April: Film *Psilander*.

Incepul la: 6^{1/2} și 8^{1/2} ore seara.

Nr. 144/1918

(72) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei Amnaș, (cl. III), devenită vacanță prin decedarea fostului paroh Ioan Predoviciu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela intâia publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotației preoștei.

Cererile de concurs, instruite cu toate documentele necesare, se vor înainta sub semnatul oficiu protopopesc în terminul indicat mai sus, fiind îndatorați concurenții să se prezinte, în sensul §-ului 33 din regulamentul parohial nr. 184 congr. din 1909, în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică din Amnaș, spre a canta sau predica și a face cunoștință cu poporul.

Săliște, în 10 Martie 1918.

Oficiul protopopesc ort. român din Săliște înțelegere cu comitetul parohial din Amnaș.

Dr. Ioan Lupaș,
protopop.

Nr. 304/1918

(69) 2-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Roșia, în protopresbiteratul Abrudului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu în terminul deschis, iar reflectanții, cu observarea dispozițiilor regulamentare, să se prezinte în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 12 Martie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

Nr. 142/1918

(70) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în comuna Brădești (cl. III.) se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele, cu întregirea prescrișă dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu în terminul sus indicat, iar concurenții, pe lângă observarea prescrișilor regulamentare, se vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică spre a canta și predica, eventual celebră.

Alba-Iulia, 17 Martie 1918.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Teunlescu,
protopop.

Sământă

(73) 1-3 de

napi pentru vite

Se află de vânzare la

„INFRĂȚIREA”,
centrala băncilor sătești sistem Raiffeisen.
Sibiu—Nagyszeben, Strada Brukenthal Nr. 17.

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantație de pe Târnave pentru nobilitarea vitei.
(Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

8-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.

A apărut și se află de vânzare la

Librăria Arhidicezană,
din Sibiu—Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comsa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor.,
cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidicezană în Sibiu—Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2:50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidicezană:

Despre caritatea creștinească.**Trei predici**

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut

în editura comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preafăntătului Imperator și rege Francisc Iosif I, sub îngrijirea și binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucii pentru merită, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copci și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

A apărut:

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei**Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. româră

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște mă Dumnezeule” etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunea mesei; rugăciunea de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciunea înainte de mărturisire; rugăciunea înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciune după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 66 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciunea către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei crucii; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comandă de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corepunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

⇒ și alte povești ⇒

de

E. Hodoș.

Prețul 2:50 cor. + porto 20 bani.